

[Prima Pagină](#) > ... > [Proceduri Judiciare](#) > [Regulamentul Privind Digitalizarea – Notificări Din Partea Statelor Membre](#) > [France](#)

Conținut furnizat de
Franța

Regulamentul privind digitalizarea – notificări din partea statelor membre

Franța

Această pagină conține informații cu privire la notificările efectuate de statele membre în temeiul Regulamentului (UE) 2023/2844.

1. Portaluri IT naționale pentru comunicarea cu instanțele judecătorești sau cu alte autorități

Autoritățile franceze subliniază că Franța nu dispune de un portal IT național pentru comunicarea cu instanțele judecătorești sau cu alte autorități sau pentru folosirea videoconferințelor, accesibil din străinătate.

În ceea ce privește comunicarea cu instanțele sau cu autoritățile, Franța a ales să utilizeze sistemul de implementare de referință eEDES pentru punerea în aplicare a tehnologiei sistemului eCODEX.

2. Legislația națională privind folosirea videoconferințelor în materie civilă și comercială

(a) – Informații cu privire la legislația și procedurile naționale aplicabile, inclusiv drepturile și garanțiile procedurale aplicabile, pentru desfășurarea audierilor prin videoconferință sau prin intermediul altei tehnologii de comunicare la distanță

Autoritățile franceze subliniază că Franța nu dispune de un cadru juridic specific pentru videoconferințele judiciare transfrontaliere.

În general, în fața instanțelor, articolul L.111-12 din Codul de organizare judiciară (*Code de l'organisation judiciaire*) permite desfășurarea audierilor prin intermediul telecomunicațiilor audiovizuale în următoarele condiții:

- fiecare parte trebuie să își fi dat consimțământul pentru folosirea videoconferințelor;
- audierea are loc în mai multe săli de judecată conectate direct prin mijloace de telecomunicații audiovizuale;
- software-ul pentru videoconferințe trebuie să garanteze confidențialitatea transmisiunilor.

Părțile, martorii, experții sau orice altă persoană citată, la cererea expresă a acestora, pot fi autorizate de către președintele instanței să fie audiate prin mijloace de telecomunicații audiovizuale, în afara unei săli de judecată (L111-12-1 din Codul de organizare judiciară).

Președintele va admite această cerere numai în cazul în care consideră că audierea la distanță este compatibilă cu natura procedurii și respectă principiul contradictorialității. Această decizie este o măsură de administrare judiciară (R111-7-1 din Codul de organizare judiciară).

Această posibilitate este condiționată de utilizarea mijloacelor de telecomunicații audiovizuale cu caracteristici

tehnice stabilite prin ordinul Păstrătorului Sigiliilor, care trebuie să asigure, pe de o parte, calitatea transmisiunii și, în cazul în care audierea sau interviul nu sunt publice, confidențialitatea interacțiunilor și, pe de altă parte, posibilitatea de a identifica participanții.

Președintele va conduce procedura din sala de judecată unde sunt prezenți și ceilalți membri ai instanței, grefierul și, după caz, procurorul.

În timpul audierii, președintele trebuie să se asigure că acele condiții în care se conectează persoana respectivă sunt compatibile cu respectarea demnității și a solemnității procedurii.

Ordinul JUST2214196A din 13 mai 2022 precizează modalitățile tehnice ale sistemelor de telecomunicații audiovizuale pentru organizarea audierilor sau a interviurilor prin videoconferință în alte cauze decât cele penale. Principalele dispoziții sunt următoarele:

- comunicarea audiovizuală trebuie implementată printr-o soluție de videoconferință pusă la dispoziție de Ministerul Justiției. În cadrul instanțelor comerciale, aceasta poate fi pusă în aplicare și prin intermediul unei soluții puse la dispoziție de Consiliul Național al Grefierilor Tribunalului Comercial (Conseil national des greffiers des tribunaux de commerce);

(c) – Informații din care să reiasă dacă legislația națională permite instanței sau autorității competente să programeze din oficiu o audiere

Ar trebui să se facă distincție între două situații în ceea ce privește folosirea videoconferințelor la inițiativa judecătorului:

- în fața tuturor instanțelor judecătorești, audierile pot avea loc în mai multe săli de judecată conectate direct la sistemele de telecomunicații audiovizuale, la inițiativa judecătorului, cu condiția totuși ca toate părțile să își fi dat consimțământul pentru folosirea videoconferințelor (articolul L.111-12 din Codul de organizare judiciară);
- înainte ca instanțele judecătorești să se pronunțe în alte cauze decât cele penale, interviuarea unei părți, a unui martor, a unui expert sau a oricărei alte persoane citate, prin intermediul unor sisteme de telecomunicații audiovizuale în afara unei săli de judecată, poate fi autorizată de președintele instanței numai la cererea expresă a persoanei respective (articolul L.111-12-1 din Codul de organizare judiciară).

(d) – Informații privind tehnologia de videoconferință disponibilă în statul membru sau privind platforma/soluția de videoconferință utilizată cel mai frecvent

- autoritățile franceze furnizează următoarele informații: funcționarii din domeniul justiției apelează la Cisco Jabber pentru a comunica între ei;
- serviciile de procesare în timp real utilizează Cisco Webex Desk;
- sălile de judecată și serviciile administrative sunt echipate cu sistemul Cisco Webex Room Kit;
- administrația penitenciară descentralizată utilizează sistemul Cisco Webex Room Kit;
- în ceea ce privește Tribunalul Comercial, [Consiliul Național al Grefierilor Tribunalului Comercial](#) utilizează software-ul Tixéo Private Cloud, o soluție franceză certificată de ANSSI.

(e) – Informații privind cerințele procedurale pentru ca partea să își exprime opinia cu privire la folosirea videoconferinței sau a altei tehnologii de comunicare la distanță pentru audiere

Articolul L.111-12 din Codul de organizare judiciară prevede ca audierile să se desfășoare prin mijloace de telecomunicații audiovizuale, fie din oficiu, fie la cererea părților, cu condiția ca fiecare parte să fie de acord cu folosirea videoconferinței. Legea nu reglementează forma în care partea poate să își exprime opinia cu privire la folosirea videoconferinței și, prin urmare, aceasta poate fi exprimată prin orice mijloace.

În plus, în conformitate cu articolul L.111-12-1 din Codul de organizare judiciară, părțile, martorii, experții sau orice altă persoană citată pot fi audiate prin mijloace de telecomunicații audiovizuale numai în afara unei săli de judecată, la cererea expresă a acestora și cu autorizarea președintelui. Legea nu prevede nicio cerință formală pentru această cerere, care este concepută ca o simplă măsură administrativă judiciară și, prin urmare, nu este o cerere legală în sens procedural. În consecință, aceasta poate fi efectuată prin orice mijloace.

(g) – Informații privind modul în care este asigurat secretul profesional al avocatului înainte și în timpul

videoconferinței

În materie civilă și comercială, nu există norme specifice de procedură pentru organizarea interacțiunilor dintre avocați și clienții lor în cazul în care videoconferințele sunt utilizate în timpul audierii sau al interviului, deoarece astfel de interacțiuni nu sunt de natură procedurală.

Cu toate acestea, este posibil ca instanța să suspende temporar audierea sau interviul pentru a permite avocaților să discute în mod confidențial cu clienții lor, fără prezența celorlalte părți sau a instanței, prin mijloacele de telecomunicații puse la dispoziția acestora.

În plus, în ceea ce privește părțile terțe prezente la audieri sau la interviuri, Ordinul JUST2214196A din 13 mai 2022 impune ca, în cazul în care audierea nu este publică, confidențialitatea interacțiunilor să fie garantată prin proceduri de telecomunicații.

În plus, înregistrările video și audio nu pot fi înregistrate sau stocate, cu excepția cazurilor prevăzute la [articolele L.221-1 și următoarele din Codul patrimoniului \[Code du Patrimoine\]](#), în conformitate cu articolul L.111-12 din Codul de organizare judiciară.

(h) - Informații privind modalitățile practice de organizare și desfășurare a audierii, inclusiv informații privind posibila utilizare a tehnologiilor de sinteză vocală

Astfel cum se prevede la literele (c) și (e), în materie civilă și comercială, organizarea unei audieri prin videoconferință necesită consimțământul tuturor părților, în timp ce interviuarea unei persoane prin videoconferință poate fi autorizată numai la cererea expresă a persoanei respective (dar fără a necesita consimțământul celorlalte părți).

(j) - Modalități de identificare și autentificare a părților

Potrivit articolului R.111-7-1 din Codul de organizare judiciară, caracteristicile tehnice ale mijloacelor de telecomunicații audiovizuale utilizate trebuie să permită identificarea participanților, dacă este necesar prin prezentarea și verificarea unui document de identitate.

(k) - Metodă prin care părțile pot pune întrebări și participa efectiv

Audierile prin videoconferință vor urma aceleași proceduri ca orice altă audiere. Părțile vor avea posibilitatea de a-și expune pretențiile și motivele, de a răspunde la întrebările adresate de instanță și de a prezenta eventualele observații pe care le consideră adecvate, în conformitate cu principiul contradictorialității. Cu toate acestea, în cazul în care instanța consideră că dispune de suficiente informații, președintele poate întrerupe pledoariile sau observațiile prezentate de părți în apărarea lor [articolul 440 din Codul de procedură civilă (*Code de Procédure Civile*)].

În plus, părțile au obligația de a notifica instanței și celorlalte părți probele pe care intenționează să le prezinte în sprijinul cererilor lor (articolul 15 din Codul de procedură civilă). Decizia judecătorului poate lua în considerare numai probele pe care părțile le-au prezentat la procedura contradictorie (articolul 16 din Codul de procedură civilă).

Judecătorul poate solicita părților să prezinte, verbal sau în scris, în conformitate cu regulamentul de procedură și cu principiul contradictorialității, orice explicații cu privire la aspecte de fapt sau de drept care pot fi considerate necesare pentru soluționarea litigiului (articolele 8 și 13 din Codul de procedură civilă).

La un nivel mai fundamental, nicio parte nu poate fi judecată fără a fi audiată sau citată (articolul 14 din Codul de procedură civilă). În plus, în cazul în care o audiere la distanță este considerată incompatibilă cu natura procedurii și cu respectarea principiului contradictorialității, această metodă de participare nu va fi utilizată (articolul R.111-7-1 din Codul de organizare judiciară).

În ceea ce privește martorii, trebuie subliniat că, potrivit dreptului francez: „martorii sunt audiați atunci când părțile sunt prezente sau când părțile au fost citate” (articolul 208 din Codul de procedură civilă). Cu toate acestea, „părțile nu pot întrerupe, interveni sau încerca să influențeze martorii care depun mărturie sau să se adreseze acestora în mod direct, sub sancțiunea excluderii” [articolul 214 alineatul (1) din Codul de procedură civilă]. Prin urmare, judecătorul este cel care adresează, „în cazul în care consideră necesar, întrebările

prezentate judecătorului de către părți după audierea martorului” [articolul 214 alineatul (2) din Codul de procedură civilă]. Părțile, chiar și cele care se înfățișează prin videoconferință, pot adresa judecătorului întrebări destinate martorilor. În practică, interviuarea martorilor în materie civilă și comercială nu este frecventă.

(l) - Cum beneficiază părțile de dreptul la serviciile unui interpret

În conformitate cu articolul L.111-12-1 din Codul de organizare judiciară, părțile, martorii, experții sau orice altă persoană citată pot fi audiate prin mijloace de telecomunicație audiovizuală în afara unei săli de judecată numai la cererea expresă a acestora și cu autorizarea președintelui.

Interpreții se pot prevala de această dispoziție și, la cererea lor expresă, pot fi autorizați să participe la audiere prin telecomunicații audiovizuale în afara sălii de judecată. În acest caz, interpretul poate participa la audiere fie în sala de judecată, în timp ce partea se prezintă prin audiere la distanță, fie prin audiere la distanță, în timp ce partea se prezintă personal în fața instanței. Sub rezerva condițiilor de mai sus, interpretul și partea se pot prezenta, de asemenea, prin intermediul telecomunicațiilor audiovizuale, indiferent dacă se află sau nu în același loc.

(m) - Cum este asigurată posibilitatea de a examina sau de a prezenta probe materiale în timpul videoconferinței

Persoanelor care participă la audiere prin videoconferință li se aplică aceleași norme procedurale ca și cum ar fi fost prezente fizic în sala de judecată.

Examinarea obiectelor materiale prezentate direct judecătorului drept probe este supusă unei examinări personale de către judecător, astfel cum se prevede în Codul de procedură civilă. Ca regulă generală, judecătorul poate, în scopul verificării personale a faptelor, să ia cunoștință de toate aspectele faptelor contestate și să formuleze constatările, aprecierile, evaluările sau noile interpretări pe care le consideră necesare, vizitând locurile, dacă este necesar (articolul 179 din Codul de procedură civilă). Cu toate acestea, judecătorul poate proceda astfel numai dacă părțile sunt prezente sau au fost citate. În acest caz, judecătorul trebuie, de asemenea, să întocmească un raport privind constatările, analizele, evaluările, noile interpretări sau declarațiile (articolul 182 din Codul de procedură civilă).

În practică, acest lucru este excepțional, deoarece probele prezentate ca elemente de probă de către părți sunt, de obicei, documente scrise.

Potrivit articolului 15 din Codul de procedură civilă, *„părțile trebuie să își comunice reciproc în timp util motivele de fapt pe care își întemeiază pretențiile, elementele de probă pe care le prezintă și motivele invocate, astfel încât fiecare dintre ele să fie în măsură să își formuleze pledoaria de apărare”*. În temeiul articolului 16 alineatul (2) din Codul de procedură civilă, instanța poate lua în considerare în hotărârea sa numai elementele care au făcut obiectul unei dezbateri contradictorii între părți.

Trebuie remarcat faptul că, în cadrul procedurii scrise, înscrisurile trebuie schimbate în scris între părți și nu sunt prezentate direct în timpul audierii. Aceste schimburi între avocați și între avocați și instanță pot fi efectuate prin comunicație electronică, cu condiția respectării normelor aplicabile acestui tip de comunicare, care se referă în special la consimțământul destinatarului, la emiterea unei confirmări de primire sau de notificare fiabile și la utilizarea unei proceduri tehnice reglementate de un ordin tehnic al ministrului justiției care prevede garanțiile care trebuie respectate prin procesul pus în aplicare [articolul 748 alineatul (1) și următoarele din Codul de procedură civilă].

În cadrul procedurii orale, deși părțile pot prezenta noi probe în cadrul audierii, acestea trebuie totuși să le comunice părților adverse și să le prezinte instanței. Prin urmare, aceasta înseamnă că, în cazul în care partea se înfățișează de la distanță, corespondența trebuie să fie schimbată prin poștă, întrucât utilizarea mijloacelor electronice nu este întotdeauna posibilă din cauza lipsei unor procese tehnice conforme cu articolul 748 alineatul (1) și următoarele din Codul de procedură civilă, care reglementează utilizarea acestui mod de comunicare.

3. Legislația națională privind folosirea videoconferințelor în materie penală

(a) - Informații cu privire la legislația și procedurile naționale aplicabile, inclusiv drepturile și garanțiile procedurale aplicabile, pentru desfășurarea audierilor prin videoconferință sau prin intermediul altei tehnologii

de comunicare la distanță

Autoritățile franceze reiterează punctele deja prezentate.

Ca observație preliminară, trebuie amintit că primele dispoziții privind folosirea videoconferințelor în materie penală au fost introduse prin Legea privind securitatea cotidiană din 15 noiembrie 2001 [*loi relative à la sécurité quotidienne*]. Ulterior, mai multe acte au extins domeniul de aplicare al folosirii videoconferințelor, în special Ordinul nr. 222/2019 din 23 martie 2019 privind programarea și reforma sistemului judiciar pentru perioada 2018-2022.

Rezervate inițial pentru anumite proceduri de investigare și examinare, videoconferințele sunt acum posibile în anumite condiții în toate fazele procedurilor penale, de la etapa de investigare până la executarea pedepselor.

În cazul în care persoana care se înfățișează prin videoconferință este asistată de un avocat, avocatul poate fi prezent fie în locul în care se află judecătorul instanței sau al comisiei competente, fie în locul în care se află persoana vizată [articolul 706-71 alineatul (6) din Codul de procedură penală (*Code de Procédure Pénale*)].

În primul caz, aceștia trebuie să poată discuta cu avocatul în mod confidențial, utilizând mijloacele de telecomunicații audiovizuale.

În al doilea caz, o copie a întregului dosar trebuie să fie pusă la dispoziția persoanei respective în locul în care se află în detenție, cu excepția cazului în care o copie a dosarului a fost deja înmănată avocatului.

(b) - Informații privind cerințele procedurale care vizează acordarea consimțământului pentru folosirea videoconferinței sau a altor tehnologii de comunicare la distanță în timpul interviurilor

În ceea ce privește cooperarea internațională, autoritățile judiciare franceze pot solicita folosirea videoconferințelor autorităților judiciare străine și viceversa în vederea organizării interogatoriilor, a audierilor sau a confruntării martorilor, a experților sau a părților în diferitele faze ale procedurilor penale.

Cererile de folosire a videoconferințelor necesită emiterea unei cereri de asistență judiciară internațională reciprocă în materie penală sau, în cadrul Uniunii Europene (UE), a unui ordin european de anchetă (OEA).

Acest tip de cerere de asistență reciprocă poate fi formulată în cadrul mai multor instrumente de cooperare.

Principiul utilizării videoconferințelor trebuie să fie prevăzut de Codul de procedură penală și să respecte cerințele prevăzute în instrumentele convenționale aplicabile.

În absența unui astfel de instrument, ar trebui să se aplice articolul [694 alineatul \(5\)](#) din Codul de procedură penală, în special în ceea ce privește obținerea consimțământului persoanei urmărite penal. Articolul menționat prevede că interogatoriile, audierile sau confruntările efectuate în străinătate la cererea autorităților judiciare franceze se efectuează în conformitate cu Codul de procedură penală, cu excepția cazului în care un acord internațional împiedică acest lucru.

Interogarea sau confruntarea unei persoane urmărite penal poate fi efectuată numai cu consimțământul acesteia.

În plus, în cazul în care sunt necesare proceduri speciale de videoconferință în temeiul dreptului francez, acestea trebuie specificate în cererea de asistență judiciară reciprocă, indiferent dacă este vorba despre procedura care trebuie urmată înainte sau după videoconferință.

(d) - Informații privind modul în care este asigurat secretul profesional al avocatului înainte și în timpul audierii prin videoconferință

În cazul în care persoana care se înfățișează prin videoconferință este asistată de un avocat, avocatul poate fi prezent fie în locul în care se află judecătorul instanței sau al comisiei competente, fie în locul în care se află persoana vizată [articolul 706-71 alineatul (6) din Codul de procedură penală].

În primul caz, aceștia trebuie să poată discuta cu avocatul în mod confidențial, utilizând mijloacele de telecomunicații audiovizuale.

În al doilea caz, o copie a întregului dosar trebuie să fie pusă la dispoziția persoanei respective în locul în care se află în detenție, cu excepția cazului în care o copie a dosarului a fost deja înmănată avocatului.

(e) - Informații privind modul în care titularii autorității părintești sau alți adulți corespunzători sunt informați cu privire la audierea unui copil prin videoconferință sau prin intermediul altei tehnologii de comunicare la distanță - cum este luat în considerare interesul superior al copilului?

Articolele L.311-1 și următoarele din Codul justiției penale pentru minori (*Code de la justice pénale des mineurs*) prevăd că un minor suspectat sau acuzat de săvârșirea unei infracțiuni are dreptul de a fi însoțit de titularii autorității părintești în timpul audierilor sau al interogatoriului, în cazul în care autoritatea care desfășoară procedura consideră că este în interesul superior al copilului și că prezența acestor persoane nu aduce atingere procedurii. Aceste dispoziții se aplică interogatoriilor în faza de anchetă judiciară.

Circulara din 27 mai 2019 care prezintă dispozițiile Legii nr. 222/2019 din 23 martie 2019 privind programarea și reforma sistemului judiciar pentru perioada 2018-2022, precum și dispozițiile Decretului nr. 507/2019 din 24 mai 2019 privind procedura penală aplicabilă minorilor arată că, spre deosebire de ceea ce este prevăzut pentru audierile în cadrul instanței judecătorești, acest drept de a însoți minorul este lăsat la latitudinea exclusivă a autorității care efectuează audierea sau interogatoriul, și anume investigatorul sau judecătorul.

Articolul L.311-1 din Codul justiției penale pentru minori prevede astfel că „*reprezentanții legali trebuie să fie informați de Ministerul Public sau, după caz, de instanța de instrucție sau de judecată cu privire la hotărârile pronunțate în privința minorului.*

Aceste informații trebuie furnizate prin orice mijloace, cu excepția cazului în care există alte dispoziții contrare. Minorul va avea dreptul de a fi însoțit de reprezentanții săi legali:

1 - în timpul fiecărei audieri;

2 - în timpul audierilor sau al interogatoriului, în cazul în care autoritatea care coordonează actul consideră că este în interesul superior al copilului să fie însoțit și că prezența unor astfel de persoane nu va aduce atingere procedurilor; în timpul anchetei, audierea sau interogatoriul minorului poate începe în absența acestor persoane la două ore după ce au fost citate să se înfățișeze.

Reprezentanții legali ai minorului trebuie să fie citați la toate audierile minorilor în instanță și, dacă este necesar, în timpul audierilor și interogatoriului minorului.

În cazul în care nu este posibilă informarea reprezentanților legali ai minorului sau nu se recomandă ca aceștia să însoțească minorul, informațiile menționate la alineatele anterioare trebuie comunicate unui adult corespunzător, iar minorul trebuie să fie însoțit de persoana adultă respectivă, în cazurile și în conformitate cu procedurile prevăzute în prezentul cod.”

În plus, articolul L.334-6 din Codul justiției penale pentru minori prevede că mijloacele de telecomunicații audiovizuale nu pot fi utilizate pentru a se pronunța o hotărâre cu privire la arestarea preventivă sau la prelungirea arestării preventive a unui minor, cu excepția cazului în care se pare că transportul minorului trebuie evitat din cauza unor riscuri grave de tulburare a ordinii publice sau de evadare.

(f) - Informații privind posibilitatea înregistrării interviurilor în conformitate cu legislația națională și privind stocarea și difuzarea înregistrărilor; Informații privind posibila utilizare a tehnologiilor de recunoaștere vocală și de transcriere automată

1. 1. Înregistrarea interviurilor în cursul anchetei:

1.1. Înregistrarea interviurilor cu minori

În cazul în care un minor este audiat în calitate de martor sau de pârât, dar fără a fi plasat în arest, nu există nicio dispoziție care să impună înregistrarea audiovizuală a audierii sale.

- Interviuri cu infractori minori

Cu toate acestea, în cazul în care minorul a fost plasat în arest judiciar, articolul L.413-12 din Codul justiției

penale pentru minori prevede că audierile minorului plasat în arest sau detenție trebuie să facă obiectul unor înregistrări audiovizuale.

Reprezentanții legali ai minorului sunt informați cu privire la plasarea minorului în arest în temeiul articolului L.413-7 din Codul justiției penale pentru minori, însă nu se solicită consimțământul reprezentanților pentru înregistrarea audiovizuală a interviului cu minorul. În mod similar, minorul nu poate refuza să fie filmat în timpul interviului.

În plus, articolul L.413-7 alineatul (2) din Codul justiției penale pentru minori prevede că obligația de a informa reprezentanții legali sau adultul corespunzător cu privire la plasarea unui minor în arest poate fi eliminată numai pentru a permite strângerea sau conservarea probelor sau pentru a preveni o amenințare gravă la adresa vieții, a libertății sau a integrității fizice a unei persoane, prin decizia procurorului sau a judecătorului de instrucție, adoptată având în vedere circumstanțele cauzei și pe durata stabilită de judecător, care nu poate depăși douăzeci și patru de ore sau, în cazul în care arestarea preventivă nu poate fi prelungită, douăsprezece ore.

Singura excepție de la înregistrarea audiovizuală a interviului cu minorul este atunci când înregistrarea este imposibilă din punct de vedere tehnic, caz în care serviciile de cercetare penală trebuie să informeze imediat procurorul sau judecătorul de instrucție și să menționeze acest lucru în procesul-verbal al interviului, inclusiv motivul pentru care înregistrarea nu a fost posibilă.

În lipsa unei înregistrări, indiferent dacă această imposibilitate de înregistrare a fost sau nu menționată în procesul-verbal oficial și notificată judecătorului competent, nu se poate pronunța nicio sentință de condamnare numai pe baza declarațiilor minorului, în cazul în care acestea sunt contestate.

Înregistrarea poate fi consultată în cursul procedurii judiciare numai în cazul contestării conținutului procesului-verbal al interviului, prin hotărârea judecătorului de instrucție, a judecătorului pentru minori sau a instanței competente, la cererea procurorului sau a uneia dintre părți.

Distribuirea originalului înregistrării sau a unei copii a unei înregistrări de către orice persoană se pedepsește cu un an de închisoare și o amendă în valoare de 15 000 EUR (articolul L.413-14 din Codul justiției penale pentru minori).

La cinci ani de la încheierea procedurii de urmărire penală, originalul înregistrării și copia acesteia trebuie distruse în termen de o lună (articolul L.413-15 din Codul justiției penale pentru minori).

- Interviuri cu victime minore

Articolul 706-52 din Codul de procedură penală impune înregistrarea audiovizuală a interviului cu un minor care a fost victima uneia dintre infracțiunile prevăzute la articolul 706-47 din codul menționat, care include în principal infracțiunile sexuale (viol, agresiune sexuală, abuz sexual și proxenetism). De asemenea, se pot realiza înregistrări audiovizuale ale audierii unei victime minore pentru infracțiuni prevăzute la articolele 222-33-2-2 (hărțuirea morală) și 222-33-2-3 (hărțuirea la școală) din Codul penal.

Articolul 706-52 din Codul de procedură penală a fost modificat prin Legea nr. 2007-291 din 5 martie 2007, pentru a prevedea înregistrarea sistematică a unor astfel de audieri, fără a fi necesar consimțământul minorului sau al reprezentanților acestuia.

În plus, nu se mai prevede ca o astfel de înregistrare să fie audio numai la cererea minorului sau a reprezentantului legal. De acum înainte, numai procurorul sau judecătorul de instrucție poate decide dacă o înregistrare va fi audio numai dacă acest lucru este justificat de interesele minorului [articolul 706-52 alineatul (2)].

Prin urmare, numai o defecțiune tehnică a echipamentului poate justifica imposibilitatea de înregistrare a audierii unei victime minore. Această defecțiune este strict reglementată de lege, iar articolul 706-52 din Codul de procedură penală impune serviciilor de anchetă să informeze imediat procurorul sau judecătorul de instrucție și să întocmească un proces-verbal privind natura defecțiunii.

O copie a înregistrării trebuie, de asemenea, să fie efectuată pentru a facilita consultarea ulterioară în cursul procedurii. Această copie va fi inclusă în dosarul cauzei. Înregistrarea originală va fi sigilată.

La decizia judecatorului de instructie, înregistrarea poate fi vizionată sau ascultată în cursul procedurii. Cu toate acestea, o copie a înregistrării poate fi vizionată sau ascultată de părți, avocați sau experți, în prezența judecatorului de instructie sau a unui grefier.

Distribuirea unui original sau a unei copii a unei astfel de înregistrări de către orice persoană se pedepsește cu închisoare de un an și cu amendă de 15 000 EUR.

La cinci ani de la încheierea procedurii de urmărire penală, originalul și copia înregistrării acesteia trebuie distruse în termen de o lună.

1.2. Înregistrări audiovizuale obligatorii ale interviurilor cu persoanele arestate legal pentru infracțiuni

În temeiul articolului 64-1 din Codul de procedură penală, înregistrările audiovizuale trebuie să fie realizate pentru interviuri cu persoane arestate pentru săvârșirea unei infracțiuni, la secțiile de poliție sau de jandarmerie sau la unitățile care exercită atribuții specifice poliției judiciare. Această înregistrare poate fi utilizată numai în cazul unui litigiu cu privire la conținutul procesului-verbal al interviului. În cazul în care numărul de persoane care se află în arest la aceeași secție și care trebuie să fie interogate în același timp face imposibilă înregistrarea interviurilor respective, procurorul trebuie să fie informat fără întârziere cu privire la o astfel de situație și, prin intermediul unei decizii scrise care urmează să fie inclusă în dosar, trebuie să desemneze nominal persoana sau persoanele ale căror interviuri nu vor fi înregistrate, în conformitate cu cerințele anchetei. În cazul în care înregistrarea interviului este imposibilă din punct de vedere tehnic, ofițerul de poliție judiciară va informa imediat procurorul și va indica în procesul-verbal natura defecțiunii tehnice care a împiedicat înregistrarea.

1. 2. În cursul anchetei

În temeiul articolelor 706-71 și R.53-33 și următoarele din Codul de procedură penală, atunci când cerințele anchetei justifică acest lucru, interviul, interogatoriul sau confruntarea pot fi efectuate în mai multe locuri din Franța, conectate prin mijloace de telecomunicații care garantează confidențialitatea transmisiunii.

Rapoartele operațiunilor vor fi apoi întocmite în fiecare dintre locurile respective. În acest caz, procedura va fi următoarea: — solicitarea avizului Ministerului Public; dacă este cazul, citarea unei persoane calificate, care va face obiectul obligației de a păstra secretul profesional; sigilarea înregistrării originale după efectuarea unei copii; adăugarea copiei la dosarul cauzei. Trebuie întocmit un proces-verbal privind operațiunile. Aceste dispoziții se vor aplica și în perioada în care persoana respectivă se află în arest.

Articolul 706-71 din Codul de procedură penală prevede că, în astfel de cazuri, avocatul poate fi prezent fie în sala de judecată, fie în locul în care se află clientul său. În primul caz, avocatul trebuie să fie în măsură să discute cu clientul său în mod confidențial, utilizând mijloacele de telecomunicații puse la dispoziție. În al doilea caz, o copie completă a dosarului trebuie pusă la dispoziție la locul de detenție. Deși textul articolului 706-71 din Codul de procedură penală limitează aceste dispoziții la interviul sau interogarea unei persoane reținute, ar trebui să se considere că avocatul unei persoane cercetate în libertate și audiate de la distanță poate fi prezent, de asemenea, fie în camera judecatorului de instructie, fie în locul în care se află clientul acestuia.

- Înregistrări audiovizuale ale interogatoriilor de investigație:

Trebuie să se realizeze înregistrări audiovizuale ale tuturor interogatoriilor persoanelor anchetate, inclusiv ale primelor întâlniri și confruntări (articolul 116-1 din Codul de procedură penală):

— cu condiția ca interogatoriul să fie efectuat în camera judecatorului de instructie;

— și să fie vorba despre suspiciuni de infracțiuni penale. Excepția privind înregistrările referitoare la infracțiunile menționate la articolul 706-73 din Codul de procedură penală sau prevăzute la titlurile I și II din cartea IV din Codul penal (Amenințări la adresa intereselor fundamentale ale națiunii - terorism) a fost declarată neconstituțională printr-o decizie a Consiliului Constituțional din 6 aprilie 2012, în urma unei întrebări prioritare.

Această neconstituționalitate se aplică numai interviurilor desfășurate după 6 aprilie 2012 (hotărârea Secției penale din 10 mai 2012).

Legea a introdus două excepții de la obligația de a efectua înregistrări:

— atunci când numărul de persoane anchetate care urmează să fie audiate simultan, fie în cadrul aceleiași proceduri, fie în cadrul unei proceduri separate, face imposibilă realizarea unui set complet de înregistrări. În acest caz, judecătorul de instrucție trebuie să desemneze persoana sau persoanele ale căror interogatorii nu vor fi înregistrate, printr-o decizie scrisă inclusă în dosar și ținând seama de cerințele anchetei;

— în cazul în care efectuarea înregistrării este imposibilă din motive tehnice, judecătorul trebuie să menționeze acest lucru în procesul-verbal al interviului, specificând natura problemei.

- Consultarea înregistrării:

Consultarea înregistrării este supusă unor condiții stricte:

— înregistrarea poate fi consultată fie în timpul anchetei, fie în fața instanței care judecă respectiva cauză; — dar numai în cazul în care persoana anchetată sau pârâtul contestă conținutul unui proces-verbal al interviului;

— poate fi consultată fie la cererea procurorului, fie la cererea uneia dintre părți și prin decizia judecătorului de instrucție sau a instanței de judecată;

În cazul în care una dintre părți formulează o cerere, aceasta trebuie formulată în conformitate cu articolul 82-1 din Codul de procedură penală, iar instanța trebuie să răspundă prin ordonanță motivată în termen de o lună de la primirea cererii.

- Ce se întâmplă cu înregistrarea:

Legea prevede că înregistrarea trebuie distrusă în termen de cel mult cinci ani și o lună de la încheierea acțiunii penale.

Aceste înregistrări trebuie distruse conform instrucțiunilor procurorului (articolul D.32-2 din Codul de procedură penală).

Difuzarea ilegală a unei astfel de înregistrări constituie infracțiune și se pedepsește cu un an de închisoare și cu o amendă de 15 000 EUR. Trebuie efectuată o înregistrare originală care trebuie apoi sigilată. O copie a acestei înregistrări trebuie inclusă în dosarul cauzei. Această copie poate fi comună tuturor înregistrărilor efectuate în cursul anchetei (articolul D.32-2 din Codul de procedură penală).

(h) - Informații privind tehnologiile de videoconferință disponibile în statul dumneavoastră membru sau privind platformele/soluțiile de videoconferință utilizate cel mai frecvent

— serviciile de prelucrare în timp real utilizează Cisco Webex Desk;

— sălile de judecată și serviciile administrative sunt echipate cu sistemul Cisco Webex Room Kit;

— administrația penitenciară descentralizată utilizează sistemul Cisco Webex Room Kit.

(i) - Informații privind modalitățile practice de organizare și desfășurare a interviului. În special, ce autoritate ar trebui contactată? Există cerințe specifice (de exemplu, trebuie furnizate informațiile necesare) pentru a contacta această autoritate?

Aceste aspecte sunt abordate în răspunsul la întrebarea (f).

(l) - Posibilitatea acordată persoanelor suspectate, acuzate, condamnate sau altor persoane vizate de a adresa întrebări și de a participa activ

În conformitate cu legislația franceză, dreptul la apărare permite persoanelor acuzate de săvârșirea unei infracțiuni să participe activ la procedură.

- Adulții și minorii trimiși în judecată își pot exercita, pe durata arestului judiciar, drepturile prevăzute la articolul 63 și următoarele din Codul de procedură penală, detaliate ulterior prin Legile din 27 mai 2014 și din 18 noiembrie 2016, și anume:

— dreptul de a fi informat cu privire la natura anchetei și, prin extrapolare, în conformitate cu articolul 63-1 din

Codul de procedură penală, cu privire la natura, data și locul presupusei infracțiuni, precum și cu privire la motivul (motivele) prevăzut(e) la articolul 62-2 din Codul de procedură penală;

— dreptul de a păstra tăcerea;

— dreptul de a fi asistat de un avocat, care este obligatoriu pentru minori (articolul L.413-9 din Codul justiției penale pentru minori);

— dreptul de acces la anumite acte de procedură (Raport de notificare a reținerii în arest judiciar; — certificate medicale întocmite de medicul care a examinat minorul, rapoarte privind interviurile cu minorul);

— dreptul de a fi informat, la eliberarea din arestul judiciar, cu privire la drepturile prevăzute la articolul 77-2 din Codul de procedură penală.

Avocatul poate participa la audierile și confruntările persoanei plasate în arest. Interviurile și confruntările vor fi efectuate în continuare de ofițeri de anchetă penală și de agenți de poliție judiciară care dețin controlul exclusiv asupra procedurilor. Cu toate acestea, avocatul poate interoga persoana aflată în arest la sfârșitul fiecărui interviu sau confruntare. Agentul de poliție judiciară se poate opune întrebărilor adresate în acest mod, în cazul în care acestea par să afecteze buna desfășurare a anchetei. Acest refuz trebuie menționat în procesul-verbal. Avocatul poate citi procesul-verbal al interviului și poate prezenta observații scrise la sfârșitul fiecărui interviu sau confruntare, care vor fi apoi anexate la procedură.

Orice persoană adusă în fața procurorului sau, după caz, a judecătorului de supraveghere a privării de libertate, în scopul prelungirii arestului judiciar al persoanei respective, trebuie să fie informată cu privire la dreptul său de a prezenta observații acestor funcționari în vederea încetării acestei măsuri. În cazul în care persoana în cauză nu este adusă în fața procurorului, persoana plasată în arest poate furniza în continuare o declarație orală, care va fi înregistrată de investigatori într-un proces-verbal al interviului care va fi comunicat judecătorului înainte ca acesta să decidă cu privire la prelungirea perioadei de detenție.

În conformitate cu articolul 63-1 din Codul de procedură penală, acest drept trebuie notificat tuturor persoanelor imediat după ce au fost plasate în arest judiciar, concomitent cu celelalte informații și drepturi. Modul de redactare a dreptului de a păstra tăcerea este prevăzut la punctul 3 din acest articol - „dreptul, în timpul interviurilor, după ce și-au declarat identitatea, de a face declarații, de a răspunde la întrebările care le-au fost adresate sau de a păstra tăcerea”.

- Persoana care face obiectul investigației în cursul fazei de anchetă

După primirea oricăror observații din partea avocatului, judecătorul de instrucție notifică persoanei: — fie că nu este anchetată, caz în care își poate exercita drepturile în calitate de martor care beneficiază de asistență [articolul 116 alineatul (6) din Codul de procedură penală];

— fie că este anchetată și, în acest caz, judecătorul de instrucție precizează faptele și calificările juridice utilizate în cazul în care acestea diferă de cele prevăzute inițial [articolul 116 alineatul (7) din Codul de procedură penală];

— în acest din urmă caz, judecătorul de instrucție trebuie să comunice persoanei: — dreptul său de a solicita acțiuni în temeiul articolelor 81, 82-1, 82-2 și 156 din Codul de procedură penală pe toată durata anchetei și cel târziu, în cazul în care a formulat o cerere, în termen de una până la trei luni de la trimiterea înștiințării de încheiere a anchetei, prevăzute la articolul 175-1 din Codul de procedură penală [articolul 116 alineatul (7) din Codul de procedură penală];

— dreptul său de a formula, în același termen, cereri de anulare în temeiul articolului 173 din Codul de procedură penală, sub rezerva articolului 173-1 din Codul de procedură penală, care prevede că motivele întemeiate pe nulitatea interogatoriilor (la prima înfățișare și la înfățișările ulterioare) și a actelor efectuate anterior trebuie, sub sancțiunea nulității, să fie invocate în termen de șase luni de la notificarea procedurii de examinare sau de interogatoriu [articolul 116 alineatul (7) din Codul de procedură penală];

— termenul preconizat pentru finalizarea procedurilor, în cazul în care acesta este mai scurt de un an pentru infracțiunile corecționale și de 18 luni pentru infracțiunile grave;

— dreptul de a solicita închiderea anchetei la expirarea termenului indicat de judecător sau la expirarea termenelor maxime indicate mai sus, în conformitate cu articolul 175-1 din Codul de procedură penală.

Persoana anchetată poate, de asemenea, să formuleze observații atunci când se dispune efectuarea unui raport de expertiză și să solicite judecătorului de instrucție să adreseze întrebări suplimentare. La momentul notificării raportului de expertiză, persoana care face obiectul investigației va avea la dispoziție cel puțin cincisprezece zile pentru a solicita expertize suplimentare, o a doua opinie sau o nouă expertiză [articolul 167 alineatul (3) din Codul de procedură penală].

4. Taxe judiciare în materie civilă și comercială

În dreptul francez, [Legea nr. 77-1468 din 30 decembrie 1977](#) a adoptat principiul potrivit căruia procedurile judiciare în fața instanțelor civile ar trebui să fie gratuite.

Cu toate acestea, există numeroase excepții de la acest principiu, în sensul că acesta nu se extinde la cheltuielile de judecată, la expertize și, în general, la numeroasele cheltuieli suportate de părți în cursul procedurii.

Cheltuielile suportate de o parte în cadrul unei proceduri civile sau comerciale, reglementate de [titlul XVIII din cartea I din Codul de procedură civilă](#), sunt împărțite în două grupe:

- cheltuielile de judecată, enumerate în mod exhaustiv [la articolul 695 din Codul de procedură civilă](#), care corespund cheltuielilor necesare suportate în legătură cu procedura și cu consecințele acesteia, a căror valoare este supusă unei taxe, stabilite fie prin regulament, fie printr-o hotărâre judecătorească. Aceste cheltuieli pot fi recuperate de partea care a câștigat procesul de la partea care a pierdut sau care a fost obligată de instanță să suporte cheltuielile respective;
- cheltuieli nerecuperabile, care corespund celorlalte cheltuieli efectuate în cadrul procedurii și care fac obiectul unei cereri de compensare integrală pe care instanța este liberă să o evalueze în ceea ce privește principiul și cuantumul, ținând seama de echitatea și situația economică a părții condamnate ([articolul 700 din Codul de procedură civilă](#)). Aceste cheltuieli includ, în special, onorariile avocaților.

Principalele cheltuieli care pot fi suportate de părți în cadrul procedurilor civile și comerciale pot fi identificate în conformitate cu lista prevăzută la articolul 695 din Codul de procedură civilă:

1. Taxele, impozitele, onorariile sau redevențele percepute de grefierii sau de autoritățile fiscale, cu excepția taxelor, a impozitelor și a penalităților care pot fi datorate pentru documentele și actele prezentate în sprijinul pretențiilor părților.

În practică, acestea sunt în principal onorariile percepute de fondul pentru despăgubiri profesionale ale avocaților în fața curții de apel în cadrul unei proceduri de recurs cu reprezentare obligatorie [[articolul 1635a P din Codul general al impozitelor, \(Code général des impôts\)](#)] onorariile percepute de grefierii instanțelor comerciale în temeiul [Decretului nr. 80-307 din 29 aprilie 1980](#) sau taxele de înscriere referitoare la calendarul condițiilor de vânzare în caz de sechestru asupra bunurilor.

2. Costurile de traducere a documentelor, în cazul în care acest lucru este prevăzut de lege sau de un acord internațional

Anumite acte juridice europene enumerate în anexa I impun anexarea traducerilor la anumite documente, unul dintre aceste acte juridice fiind Regulamentul (CE) nr. 1393/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 noiembrie 2007 privind notificarea sau comunicarea în statele membre a actelor judiciare și extrajudiciare în materie civilă sau comercială, care prevede la articolul 9 că solicitantul suportă toate cheltuielile pentru traducere efectuate înainte de transmiterea actului.

3. Remunerarea martorilor

Acestea sunt costurile suportate în legătură cu măsurile de investigare dispuse de instanță în temeiul articolelor 204-231 din Codul de procedură civilă. Acestea includ o indemnizație de prezență, cheltuieli de deplasare și o diurnă, în conformitate cu condițiile prevăzute la articolele 9-13 din [Decretul din 27 decembrie 1920 de revizuire a ratei cheltuielilor de călătorie ale părților, ale experților judiciari, ale depozitarilor de probe și ale martorilor](#).

4. Remunerarea tehnicienilor

Acestea sunt cheltuielile suportate în legătură cu măsurile de investigare dispuse de judecător în temeiul articolelor 232-284-1 din Codul de procedură civilă și, în special, avizele experților. Trebuie să se prevadă remunerarea tehnicienilor în momentul numirii lor; quantumul final este stabilit de judecător după îndeplinirea sarcinilor de către tehnicieni.

5. Plăți sub formă de onorarii

Acestea sunt cheltuielile plătite direct terților de către avocați și funcționarii publici și ministeriali în numele clienților lor pentru prestarea unui serviciu obligatoriu prevăzut de lege, cum ar fi costul copierii hotărârilor judecătorești, al actelor notariale, al declarațiilor de ipotecă sau al taxelor de lăcătușerie sau costul ștampilării scrisorilor care constituie formalități procedurale obligatorii impuse de executorii judecătorești.

6. Onorariile funcționarilor publici sau ministeriali

Acestea sunt onorariile datorate executorilor judecătorești în temeiul [Decretului nr. 96-1080 din 12 decembrie 1996 de stabilire a tarifului pentru executorii judecătorești în materie civilă și comercială](#), pentru activitățile acestora în calitate de executori judecătorești în materie civilă și comercială sau în temeiul [Decretului nr. 85-382 din 29 martie 1985 de stabilire a onorariilor pentru adjudecători](#), pentru activitățile lor în calitate de adjudecători, sau cheltuielile notarilor în temeiul [Decretului nr. 78-262 din 8 martie 1978 de stabilire a onorariilor notarilor](#).

7. Remunerația avocaților în măsura în care este reglementată, inclusiv dreptul la apărare

Spre deosebire de onorarii, care sunt stabilite în mod liber de avocat de comun acord cu clientul și care nu sunt incluse în cheltuielile de judecată, remunerația avocaților este reglementată în materie de sechestru imobiliar, partaj, licitație, garanții judiciare și ipotecă judiciare ([articolul R.444-71 din Codul comercial](#)). În plus, aceasta include cheltuielile de judecată percepute în temeiul [articolelor R.652-26 și următoarele din Codul securității sociale \(Code de la sécurité sociale\)](#).

8. Cheltuieli ocazionate de notificarea sau comunicarea unui act în străinătate

Acestea sunt cheltuieli suportate pentru notificarea sau comunicarea unui act în străinătate, în conformitate cu [articolele 683-688-8 din Codul de procedură civilă](#), în cazul în care unul dintre actele juridice din anexa I prevede notificarea sau comunicarea unui act (cum ar fi o citație, o hotărâre etc.).

9. Cheltuielile de interpretare și traducere impuse de măsurile de anchetă efectuate în străinătate la cererea instanțelor în temeiul Regulamentului (UE) 2020/1783 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 noiembrie 2020 privind cooperarea dintre instanțele statelor membre în domeniul obținerii de probe în materie civilă sau comercială (obținerea de probe) (reformare)

10. Anchete sociale dispuse în temeiul articolelor 1072, 1171 și 1221 din Codul de procedură civilă

Acestea sunt cheltuieli ocazionate de anchetele sociale dispuse de instanță în materie de dreptul familiei ([articolul 1072 din Codul de procedură civilă](#)), dreptul adopției ([articolul 1171 din Codul de procedură civilă](#)) sau de procedurile în fața judecătorului care supraveghează tutela ([articolul 1221 din Codul de procedură civilă](#)).

11. Remunerația persoanei desemnate de judecător să audieze minorul, în temeiul articolului 388-1 din Codul civil

Acestea sunt cazuri în care judecătorul, în temeiul [articolului 388-1 din Codul civil](#), a numit o persoană care să audieze un minor cu capacitate de decizie.

12. Remunerație și cheltuieli ocazionate de măsurile, investigațiile și examinările necesare în temeiul articolului 1210-8

Acestea sunt cazurile în care procurorul a solicitat măsuri, investigații sau anchete în temeiul [articolului 1210-8 din Codul de procedură civilă](#) pentru a stabili modalitățile de executare a hotărârii de returnare a unui copil care a făcut obiectul unei deplasări internaționale ilicite a copilului.

În ceea ce privește înregistrarea hotărârilor pronunțate în cadrul procedurilor de insolvență în Registrul Comerțului și al Societăților [*Registre du commerce et des sociétés*], în afară de cazul înregistrărilor prevăzute din oficiu la [articolul R.123-22 din Codul comercial](#), taxele sunt stabilite prin [Ordinul din 9 noiembrie 2017 de stabilire a cuantumului taxelor datorate pentru prestarea serviciilor furnizate de Direcția de informații juridice și administrative](#) și vizează înregistrările facultative prevăzute la articolele 28 și 29 din Regulamentul (UE) 2015/848 din 20 mai 2015.

5. Metode de plată electronică

Identificarea acestor sisteme necesită finalizarea analizei impactului pe care l-ar avea punerea în aplicare a articolului 9 din regulament.

6. Notificare privind utilizarea timpurie a sistemului informatic descentralizat

Franța participă la toate procedurile de comitologie organizate de Comisia Europeană în acest scop. Guvernanța internă este în curs de instituire pentru a asigura implementarea corespunzătoare a instrumentului eEDES și punerea sa în aplicare de către toți funcționarii din domeniul justiției în cauză. Primele două cazuri de utilizare, *notificarea sau comunicarea actelor și obținerea de probe*, sunt în prezent puse în aplicare de echipele profesionale și tehnice în cauză.

7. Notificare privind folosirea timpurie a videoconferințelor în materie civilă și comercială

Ministerul a înființat un grup de lucru pilot în ceea ce privește respectarea Regulamentului privind digitalizarea pe tema videoconferințelor în cadrul procedurilor transfrontaliere. În acest context, Comisia examinează implicațiile tehnice, juridice și procedurale ale articolului 5 și definește măsurile care trebuie luate pentru a aplica dispozițiile acestuia înainte de data prevăzută, și anume 1 mai 2025.

8. Notificare privind folosirea timpurie a videoconferințelor în materie penală

Ministerul a înființat un grup de lucru pilot în ceea ce privește respectarea Regulamentului privind digitalizarea pe tema videoconferințelor în cadrul procedurilor transfrontaliere. În acest context, Comisia examinează implicațiile tehnice, juridice și procedurale ale articolului 6 și definește măsurile care trebuie luate pentru a aplica dispozițiile acestuia înainte de data prevăzută, și anume 1 mai 2025.

■ Ultima actualizare: 10/04/2026

Versiunea în limba națională a acestei pagini este gestionată de statul membru respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Comisia Europeană declină orice responsabilitate privind informațiile sau datele conținute sau la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.